## НАШЕМУ УПРАВИТЕЛЬНОМУ СОВЈЕТУ.

Поводом рапорта управителног Совјета од 8 тек. № 2020 А у призрењију пописани иностранаца, који су у Сербију дошли и дућане под кирију држе, или шпекулацију воде, и по гласу указа Нашег од 16 прош. месеца № 1749 на трговину своју таксу плаћати имају, препоручујемо Совјету, да надлежним властима наложи, да оне од такови иностранаца не под именом таксе, и не колико је прописано по 6 тал. но колико могу, и то тако, да не кажу, да то бива по уредби правителства, већ да они под другим којим видом, у име патроле, у име полицајног чувања, или по мјестној уредби, по мјестному реду на трговину своју плаћати морају. Ово зато тако уређујемо, да неби само правителство наплаћенијем изнјестне таксе, какве неповољности искусити морало, од правленија страни, кад би се код такови ови људи потужили, а овим начином нека се ипак од такови људи по нешто одкине.

В№ 2096.
10. Јунија 1837 год.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СЕРБСКИ.

*По заповјести Књажеској*
**Јаков Живановић**
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ.

## У К А З

### Пречестњејшој консисторији митрополије књажества српског.

У сојузу с опредјеленијем учињеним, на зимушњем частном собранију у Крагујевну у мјесецу Јануарију и потверђеним на сад држаној Спасовској Народној скупштини, да се од сваке вјенчанице у отечству нашем наплати од жениха по један цванцик на новостроими Фундус школски и шпитаљски препоручујемо конзисторији, да опредјеленије ово цјелому свјашченству у богоспасајемом отечству Нашем сообшчи, с препоруком на протојереје, да они посредством подручног им свјашченства, од сваке вјенчанице од жениха речени цванциг, на речени фундус наплате, и новце с рачунима, кои су из Архидијецезе непосредствено, а који су из прочи Јепархија, посредством дијецезални Јепископа сваке године у почетку великог поста конзисторији поднесе, која ће по том исте рачуне с новцима тутору реченог школског и шпитаљског фундуса полагати.

У објављенију определенија овог свјашченству додатиће конзисторија и то, да је дужност свјашченства љепим начином учинити представленије женіху и сватовима, да и више што на речено благодјетелно заведеније приложе и ако у том успјеју, то исто да се ставља у рачун.

Исто тако да конзисторија препоручи Свјашченству да оно у договору с туторима церковним при свакој удобној при-